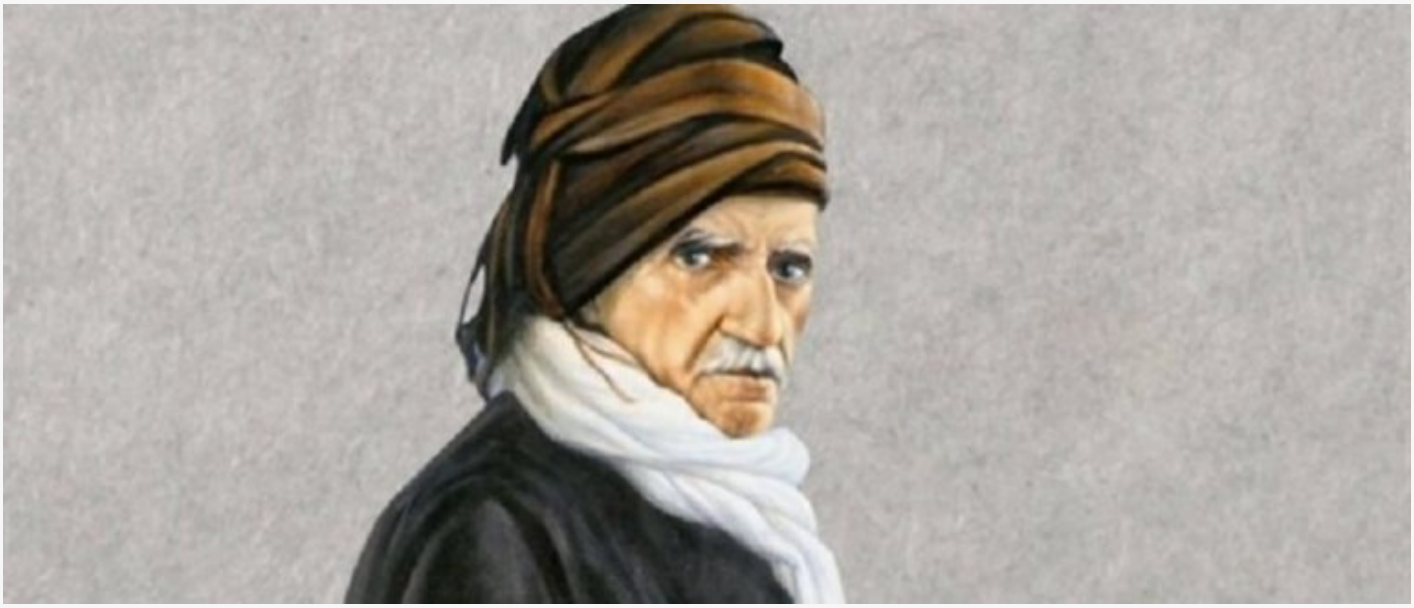
Bediüzzaman’ın kurtulduğu tehlikeler



“Evet, Hürriyetten yirmi otuz sene sonraya kadar, yirmi fitne-i azîme içinde fevkalâde bir surette Gavs’ın o müridi mahfuz kalmıştır [muhafaza edilmiştir]. Korktuğu şer ve mehâlikten [tehlikelerden] bir hıfz-ı gaybî ile kurtulmuştur.” (Lem’alar, s. 91)

Üstadımızın da, bu muhafaza çemberinin içinde olduğunu Abdülkadir Geylanî Hazretleri şöyle ifade ediyor: “Müridim şark ve garbın neresinde bulunsa; hangi beldeye seyr ü seyahata mecbur olsa havl ve kudret-i Rabbanî ile ona imdat ve istimdat ederim.” (Lem’alar, s. 91)

Risale-i Nur Külliyatı’nın muhtelif eserlerinden tesbit edebildiğimiz mezkûr yirmi fitne-i azimeyi, şevke medar olması bakımından bir araya getirmeye gayret ettik.

1- Miran aşireti reisi Mustafa Paşa ile mücadelesi: Üstad bir gece rüyasında Şeyh Abdülkadir Geylânî’yi görür; “Molla Said! Miran aşireti reisi Mustafa Paşaya gidiniz ve kendisini tarîk-ı hidayete davet ediniz; yaptığı zulümden vazgeçerek, namaza ve emr-i ma’rufa müdavim olmasını tavsiye ediniz. Aksi takdirde öldürünüz.”

Üstad derhal yola çıkar. Mustafa Paşa’yı bulur, etrafı, paşanın silâhlı adamları ile çevrili olduğu halde, kendisine hitaben; “Seni hidayete getirmeye geldim. Ya zulmü terk edip namazını kılacaksın, veyahut seni öldüreceğim. ” Mustafa Paşa da: “Benim Cezîre’de çok âlimlerim var; eğer hepsini ilzam edebilirsen senin dediğini yaparım, eğer ilzam edemezsen seni Fırat Nehrine atarım.”

Neticede Üstad âlimleri ilzam eder, paşa da namaza başlar. Allah’ın himayesi ile buradan kurtulur. (Tarihçe-i Hayat, s. 67)

2- Van Kalesi’nden inerken ayağının kayması: “Van Kalesi ki, iki minare yüksekliğinde sırf dağ gibi bir taştan ibarettir, eskiden kalma oda gibi bir in kapısına gidiyorduk. Ayağımdan kunduralar kaydı, iki ayağım birden kaydı. Tehlike yüzde yüz… Başkaca nokta-i istinad kalmadığı hâlde, büyük bir istinada basmış gibi üç metrelik bir kavisle o mağaranın kapısına atılmışım. Hem ben, hem beraberimdeki orada hazır arkadaşlarım, ecel gelmediği için sırf bir hıfz-ı İlâhî, harika bir imdad-ı gaybî telâkki ettik.” (Sikke-i Tasdiki Gaybi, 227)

3- Dağ aslanından kurtulması:

“Başit namındaki meşhur dağın başında bir taş üstünde akşam namazını kıldıktan sonra yalnız olarak otururken, o dağın esedi ve aslanı hükmünde olan bir canavar kurt yanına geldi. Bir arkadaş gibi ona ilişmedi.” (Lem’alar, 601)

4- Üstadın talebi, Doğu illerine darülfünun yapılması için gerekli ödeneğin çıkarılması idi. Padişah Abdülhamid ise Üstadı maaş dilencisi zannederek bir miktar altın ve maaşa bağlamak ister. Üstad bunları geri çevirince Padişaha hakaret olarak telâkki edilir ve tımarhaneye konulur.

Tımarhaneye konulma hadisesi mühimdir, çünkü başhekim çıkarmazsa insanın ömrü orada çürüyebilir. Bir de oraya padişah gön- dermişse işin zordur. Ancak Üstadımız hıfz-ı İlâhî ile oradan kurtulmuştur. "...zayıf istibdat tımarhaneyi bana mektep eyledi." (Tarihçe-i Hayat) diyerek, bu olaydan da dersler aldığını ifade eder.

5- Divan-ı Harb-i Örfî Mahkemesi'nde idamdan kurtulması:

Menhus 31 Mart Vak'ası sonunda idamla yargılandığı Divan-ı Harbi Örfî'de, idam edilenlerin mahkeme salonunun penceresinden göründüğü hengâmda, Mahkeme Reisi Hurşit Paşa sorar: "Sen de şeriat istemişsin?" Üstad cevap verir: "Şeriatın bir hakikatine bin ruhum olsa feda etmeye hazırım [...] Fakat ihtilâlcilerin isteyişi gibi değil." Ve verilen kararların temyizi dahi olmayıp, anında uygulandığı mahkemeden beraat eder. (Tarihçe-i Hayat, s. 96)

6- Birinci Dünya Savaşı'nda güllelerin tesir etmemesi:

"Harb-i Umumî hengâmında, çok tehlikelere maruz kaldım. Hazret-i Gavs'ın gösterdiği Arabî tarihte veya az evvel harika bir surette kurtuldum. Hatta bir defa, bir dakikada üç gülle öldürecek yere mukabil bana isabet ettiği halde tesir etmediler." (Lem'alar, s. 93)

7- Rus askerlerinden kurtulmaları: "Bitlis'in sukutunda, bir miktar talebelerimle Rus askerlerinin bir taburu içine düştük. Bizi sardılar, her tarafta el ele ateş edildi. Dört tanesi müstesna, bütün arkadaşlarım şehid olduktan sonra, taburun dört sıralarını yardık; yine onların içinde bir yere girdik. Onlar, üstümüzde, etrafımızda sesimizi, öksürüğümüzü işittikleri halde bizi görmüyordular. Otuz saat, o halde çamur içinde, ben yaralı iken hıfz-ı İlâhî ile istirahat-i kalp içinde muhafaza edildim." (Lem'alar, s. 93)

Sekizinci Lem'a'da "Risale-i Nur Şakirdlerinin Bir Fıkrasıdır" başlıklı kısımda Abdülkadir Geylanî Hazretlerinin bir beyti aktarılarak, ilm-i cifirle manasının "On dördüncü asırda el-Kürdî lâkabıyla yâd edilen Molla Said, benim müridimdir. O fitne ve belâ asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın izniyle ve havl-i kuvvetiyle onun muhafızıyım." (Lem'alar, s. 91) şeklinde olduğu ifade edilir.

Akabinde "Hürriyetten yirmi otuz sene sonraya kadar, yirmi fitne-i azîme içinde fevkalâde bir surette Gavs'ın o müridi mahfuz kalmıştır." denilerek, Üstad Bediüzzaman'ın yaşadığı "yirmi" büyük tehlikeye işaret edilir.

İşte Üstadımızın Tarihçe-i Hayatı'ndan tesbit ettiğimiz bu "yirmi" tehlikeyi aktarmaya, kaldığımız yerden devam ediyoruz:

8- Rusya esir kampında idamdan muhafaza: Rus Başkumandanı esirleri teftişe gelir. Teftiş sırasında Bediüzzaman ayağa kalkmaz. Kumandan "Beni tanımadı her halde" diyerek, tekrar Üstadın önünden geçer, Üstad yine kalkmaz. Rus komutan kendini tanıtır. Bediüzzaman kendisini tanıdığını söyler.

Kumandan "Şu halde Rus Çarına hakaret ediyorsun" deyince, Üstad "Hakaret etmedim, ben bir Müslüman âlimiyim. İmanlı bir kimse, Cenab-ı Hakkı tanımayandan üstündür. Binaenaleyh, ben sana kıyam etmem." der.

Divan-ı harp kararı ile idam edilmesine hükmedilir.

Hüküm infaz edileceği vakit, Üstad namaz kılmak için müsaade ister, namazdan sonra atılacak kurşunlara göğsünü gereceğini beyan eder. Tam bu esnada Rus komutan gelir, Bediüzzaman'dan özür diler. "Hareketinizin dininize olan bağlılıktan ileri geldiğine kanaat getirdim. Rica ederim beni affediniz" diyerek, idam hükmünü kaldırır. İlmin ve imanın izzetini canı pahasına da olsa ayaklar altına aldırmaz ve Cenab-ı Hakkın izniyle kurtulur. (Tarihçe-i Hayat, s. 183)

9- Esir kampından firar etmesi: Rusya'da 1917 yılında başlayan Bolşevik İhtilâli sırasındaki yönetim boşluğundan istifade ile esir kampından firar eder. "...Yayan gidilse bir senelik mesafede, tek başımla, Rusça bilmediğim halde firar ettim. (...)

İnayet-i İlâhiye ile harika bir surette kurtuldum.” Bir senelik mesafeyi, iki buçuk ay gibi bir zamanda kat eder. Varşova ve Avusturya’ya uğrayarak İstanbul’a kadar gelir. (Lem’alar, s. 524)

10- Firar sırasında Volga nehrini geçmeleri: Çorumlu Binbaşı Ali Haydar Bey anlatıyor: “Bediüzzaman’la birlikte Volga Nehrini çok harika bir tarzda geçtik. Nehri geçerken ayağımız kara gömülür gibi, bazen topuğumuza, bazen dizimize kadar suya batıp çıkıyorduk. Ben çok heyecanlanıyordum.

Nehri geçtikten sonra Bediüzzaman bana dönüp dedi ki:

‘Kardeşim Ali Haydar, Cenab-ı Hak, Musa Aleyhisselâm’a denizi musahhar ettiği gibi, bize de senin yüzün suyu hürmetine Volga Nehri’ni musahhar etti’ diyerek, benim üzerimdeki şaşkınlığı gidermek istiyordu.

Ben cevaben kendisine dedim:

‘Nasıl geçip kurtulduğumuzu ben biliyorum. Ama siz bilirsiniz Üstadım, yine de sizin dediğiniz gibi olsun.’” (Son Şahitler, c. 1, s. 88)

Üzerinde gemilerin gezdiği Volga Nehri’ni yürüyerek geçmek, ancak inayet-i İlâhî ve hıfz-ı gaybî değil de nedir?

11- İstanbul’un işgali sırasında İngilizlerden muhafaza edilmesi: İngilizlerin İstanbul’u işgal ettikleri sırada Bediüzzaman, İngilizlerin âlem-i İslâm ve Türkler aleyhindeki müstemlekecilik siyasetini ve entrikalarını anlatan Hutuvat-ı Sitte eserini telif ve neşreder.

İngiliz Başkumandanına bu eser gösterilir ve Bediüzzaman’ın aleyhte olduğu kendisine ihbar edilir. O cebbar kumandan idam kararı ile vücudunu ortadan kaldırmak ister. Ancak diğer aşiretlerin isyan edeceği korkusuyla, bir şey yapamaz. Allah’ın yardımı ile buradan da sağ salim kurtulmuş olur. (Tarihçe-i Hayat, s. 217)

12- Mecliste Mustafa Kemal’le karşılaşması: Van eski Valisi Tahsin Bey’in ısrarlı taleplerini kıramayarak, İstanbul’daki millî mücale içerisinden Ankara’ya gelir. Mecliste milletvekillerinin namaza karşı lâkaytlıklarını görür. Milletvekillerinin ibadete, bilhassa namaza müdavim olmaları hususunda bir beyanname neşreder.

Bir gün Divan-ı Riyasette, elli altmış mebus içinde M. Kemal, Üstada “Sizin gibi kahraman bir hoca bize lâzımdır… Geldiniz, en evvel namaza dair şeyleri yazdınız, aramıza ihtilâf verdiniz.” dedikten sonra, Üstad iki parmağını ileri uzatarak “Paşa, Paşa! İmandan sonra en yüksek hakikat namazdır. Namaz kılmayan haindir. Hainin hükmü merduttur” der. Van milletvekili Abdülgani Bey hatırasında; “Seyda o kadar bağırdı ki meclis koridoru yankılandı. Ben çok korktum, Seyda’ya bir şey olmasın diye duâ ettim.” demektedir.

Üstad daha sonra bu hadiseyi hikâye ettiği bir mektubunda “Hazır mebus dostlarım telâş ettikleri ve herhalde beni ezeceklerini tahmin ettikleri sırada, bana karşı bir nevi tarziye verip o mecliste hiddetini geri alması…” ifadelerini kullanır. (Emirdağ Lahikası, 189. mektup)

13- Bediüzzaman’ın Ankara’da zehirlenmesi: Bir ara mecliste tifo salgını bahanesiyle, Bediüzzaman’ın da mecliste sıkı münasebetinden dolayı herkesi aşıladıkları gibi onu da aşıladılar. Fakat onun aşısı başka bir aşı… Birkaç adamı bir anda öldürebilecek dozda olan bir zehirle onu aşıladılar… O zaman aşılar göğüsten yapıldığından, Üstad sol memesinin altından aşılandı. Hıfz-ı İlâhî ve muhafaza-yı Kur’âniye ile o şiddetli zehir tesir etmedi. (Mufassal T. Hayat, s. 754)

Cenab-ı Allah’ın yardımı ile Üstadımızın muhafaza edildiği diğer hâdiseler de şöyle:

İslâma, imana, Kur’ân’a hizmette istikamet üzere olanların nasıl muhafaza edileceğini Hazret-i Ali (ra) Celcelutiye’sinde şöyle ifade ediyor:

“Karşıla, kaçma! Dilediğin her düşmanla mücadele et!

Her yeri kuşatmış olsalar da, hâkimler, paşalar, reislerin sana karşı hücumlarından, esaretlerinden ve yakalamalarından

korkma!”

“Ne bir yılandan korkarsın, ne bir akrep görürsün, ne de salınarak gelen bir aslan!” (Celcelutiye 88, 89. mertebeler)

Üstadımızın muhafaza edildiği hadiselere devam diyoruz:

14- Büyük bir akrepten kurtulması: “Ben Barla’da menfî olarak insan suretindeki akreplerin tacizleri altında azap çekerken, harap ve hususî küçük mescidimde otururken, seccademin altında yeri bulunan ve emsalini görmediğim büyük bir akrep çıktı. Bir zat onu öldürdü. Daha ondan sonra, on senedir dağlarda akrepli yerlerde kaldığım halde, hiçbir akrebi görmedim.” (Lem’alar, s. 600)

15- Gördüğü yılanın hakikî mahiyeti: “…Tenezzüh için bir tarafa gitmiştim. Avdetimde, güya iki yılan birbirine eklenmiş gibi uzunca siyah bir yılan sol tarafımdan geldi, benim ile arkadaşımın ortasından geçti. Arkadaşıma, ‘O yılandan dehşet alıp korktun mu?’ diye sordum: (…)

“Dedi: ‘Yok, görmedim ve göremiyorum.’

“‘Fesübhanallah’ dedim. ‘Bu kadar büyük bir yılan ikimizin ortasından geçtiği halde nasıl görmedin?’

“O vakit hatırıma bir şey gelmedi; fakat sonra kalbime geldi ki: ‘Bu sana işarettir, dikkat et!’

“Düşündüm ki gecelerde gördüğüm yılanlar nev’indendir. Yani gecelerde gördüğüm yılanlar ise hıyanet niyetiyle her ne vakit bir memur yanıma gelse onu yılan suretinde görüyordum. (…)

“Halbuki o bedbaht bilmedi ki Said’in lisanında Kur’ân’ın tezgâhından gelen bir elmas kılıç varken, elindeki kırık odun parçasıyla müdafaa etmez; belki o kılıcı böyle istimal edecektir” diyerek, Üstadım o insî yılanların tehlikeli oyunlarından inayet-i İlâhiye ile kurtulmuş. (Mektubat, s. 602)

16- Ejderha gibi büyük yılandan kurtulması: Hafız Tevfik anlatıyor: “Hocam dağdaki cesim bir karaağaca dayandığı esnada yarım saat bir gürültü işitip bakmadı. Sonra baktı ki, gayet müthiş ejderha gibi bir yılan arkasında ağzını açmış, bekliyor; hücum edemiyor. Birden Hocam o yılanın önünden tarla içine çekildi; yılan ise çöreklenmiş ve bir metre de ayağa kalkmış vaziyette iken, onun hücumuna intizar ediyordu. Halbuki harika olarak, o müthiş hayvan kımıldanamadı. Çünkü Hocamın o gün çok defa okuduğu Âyete’l-Kürsî himayeti, o hayvana gem vurmuş gibi, üç metre mesafede durdurdu. En nihayet çekildi, gitti.” (Lem’alar, s. 594)

17- Eskişehir Hapsi: Üstad Hazretleri Isparta’da iken, yüz yirmi talebesi ile birlikte “Gizli cemiyet kuruyor, rejim aleyhindedir, rejimin temel nizamlarını yıkıyor” iddialarıyla Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi’nde, 1935 senesinde idam kastıyla ve muhakkak surette mahkûm edilmesi direktifiyle hakkında dâvâ açtırılıyor. İçişleri Bakanı ve Jandarma Genel Komutanı Isparta’ya gelirler. Isparta-Afyon yol boyunca süvari askerleri yerleştiriliyor. (Tarihçe-i Hayat, s. 335) “Hükümet ve hükümet reisi mahkemeye gizli imha direktifi verdiği, telsiz ve telgraf vasıtasıyla mahkemeyi takip ettiğini söyleyen oldu…” (Mufassal Tarihçe-i Hayat, s. 1307) Müfsitlerin planlarına göre yüzde yüz mahv idi… Hiçbir suç bulunmaması, gayet zâhir ve parlak bir himaye-i Rabbaniyedir. Muhafaza-i İlâhiyeye ve İmam-ı Ali (ra) ve Gavs-ı A’zam (ks), Risale-i Nur’a ait keramet-i gaybiyelerini cidden teyid eden bir inayet-i Rahmaniyedir. (Tarihçe-i Hayat, s. 374)

18- Müfreze Komutanı Ruhi Bey: Üstad ve talebelerini Isparta’dan Eskişehir’e götürmekle görevli Müfreze Komutanı Ruhi Bey; “Müfreze Komutanına verilen (gizli) emir ‘Isparta hududundan çıktıktan sonra, ıssız bir yerde hepsini imha et” (Mufassal Tarihçe-i Hayat, s. 1310) şeklinde idi.

Ancak Allah’ın hıfz-ı inayeti ile yolda Bediüzzaman ve talebelerine yakın bir alâka duyan Ruhi Bey, kelepçeleri çözdürüyor, namazlar kazaya bırakılmadan eda ediliyor. (Tarihçe-i Hayat, s. 335)

19- Denizli Hapishanesinde Zehirlenme: Üstadımızı müteaddit defalar her fırsatta öldürmek isteyenler bu defa Denizli Hapishanesi’nde çok şiddetli bir zehir verirler. (Bir rivayete göre hapishaneye sokulan bir zehirleme uzmanı vasıtasıyla). Üstad çok fenalaşır, başta Hafız Ali Ağabey duâ eder,

“Ya Rabbî! Üstadımın yerine benim canımı al” diyerek, bütün talebelerin mükerreren şiddetli duâları, ‘Âmin, Âmin’lerden sonra, Hafız Ali fenalaşır, hastanede şehit olur. Ne gariptir ki vefat raporunda “şiddetli zehirlenme” diye yazılıdır. Oysa zehir, Üstadın bedeninde idi. Fesübhanallah!

20- Son olarak da: Üstadımızı muhafaza eden gaybî muhafaza-i İlâhiyenin, yakın tarihimizde Üstadımızın emaneti olan Risale-i Nur’u nasıl koruduğunu hatırlayalım.

Evet, sayılan “yirmi” tehlike mutlak değil, ilâveler veya çıkarmalar yapılabilir. Anlatılmak istenen, Üstadımın şahsında Risale-i Nur Külliyatı’nın nasıl muhkem bir mu- hafaza altında olduğudur.

Bu muhafaza ve inayet-i İlâhiyenin, bugün hizmetin şahs-ı manevisini temsil eden, Külliyat’ın tamamını (imanî, lâhikalar ve müdafaalar) noktasından virgülüne kadar okuyup okutan, Mehdi-i Azam’ın siyaset, saltanat, cihad, hilâfet vazifelerini de yerine getiren ve neşredenlerin üzerinde devam ettiğini Üstadımız müjdeliyor. O müjdeye lâyık ve mâsadak olma duâ ve temennisi ile…